

**En ny og sørgelig sang
i anledning
den forfærdelige brand
i
Aalesund
natten mellem den 22de og 23de januar 1904,
hvorved menneskeliv gik tabt
samt værdier for ca. 20 millioner kroner
og ca. 12000 mennesker blev husvilde.**

Pris 10 øre

Eftertryk forbydes.

**Trondhjem.
K. Hovs forlag
1904**

Tone: Paa Italiens sletter.

1.

Med vemod jeg skriver en sørgelig sang,
og mit hjerte sig krymper derved;
:|: den handler, min kjære, om Aalesunds brand
og alt hvad de hjemløse led :|:

2.

Beskrivelsen falder mig temmelig tung;
thi mit sind er af medynk saa trist,
:|: og derfor jeg beder til Ham som har magt
til at hjælpe os alle forvist. :|:

3.

Aar nittenhundrede og fire vi skrev

udi januar maaned en nat

:|: orkanen den raste saa sjøen den drev
imod vestlandets kyster med magt :|:

4.

Paa havet man frygtede ulykke stor,
man paa landjorden tror man sig frelst;
:|: saa tænkte nok de som i Aalesund bor,
men den tanke den skuffedes helt :|:

5.

Thi om natten mens uveiret raste om land,
og mens stormen for hylende frem,
:|: i preserveringfabrikken optændtes den brand,
som berøved saa mange sit hjem :|:

6.

Og brandskudet dundred til varsel om nød,
o, betænk hvilken frygtelig stund,
:|: det gjaldt jo at redde fra flammer og død
sit hjem og sin eiendomsgrund :|:

7.

Og alle til kamp var villig og kjæk,
og de ofred sin styrke og magt,
:|: men vinden og flammerne blev dem for sterk
saa al byen i aske blev lagt :|:

8.

Det grifulde syn, som man skuede der,
o, med bæven jeg tænker derpaa,
:|: i den mørkeste nat under flammernes skjær
fra sit hjem maatte alle nu gaa :|:

9.

I fortvivlelsens panik man flyttet sit gods
ifra hjemmet til naboens hus,
:|: men ilden bød disse anstrængelser trods
ved at lægge det hele i grus :|:

10.

Paa havnen en flaade af skibe der laa,
som blev stedt i den yderste nød
:|: Til fisket var kommen baade store og smaa,
for at søge sit daglige brød :|:

11.

At stikke i sjøen og flygte fra land
og omtumles paa bølgede hav
:|: naar sjøen i orkan sig vælter mod strand
man søgte jo tilvisse sin grav :|:

12.

For derfor at kjæmpe til sildigste stund,
imod gnitrende flammer fra land
:|: man bored et hul udi skibenes bund,
saa de sank under havnens vand :|:

13.

Min pen kan ei tolke den jammer og nød,
som opstod paa en eneste nat.
:|: O, grufulde skjæbne, hvad mon de forbrød,
som du straffet saa frygtelig brat :|:

14.

De hjemløses skare af store og smaa,
tolv tusinde der fines forvist,
:|: uden mad, uden klæder de ogsaa maa gaa

i storm og i regn, ja det er trist :|:

15.

Et bønraab der lyder til alle og enhver
om at række en hjælpende haand
:|: til dem som er stedt ud i trængselen der
og som lider paa legem og aand :|:

16.

Og i troen paa ham som os alle har skabt
vi vil ofre saalangt vi formaar.
:|: Og Herrenes Herre har engang det sagt
vi faar løn naar de døde opstaar :|:

J. Kr. Myklebusts Boktr. Trondhjem